

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1661/2020
23.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вукадиновић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, коју заступа Правобранилаштво Општине Бачки Петровац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4347/19 од 28.11.2019. године, у седници одржаној дана 23.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4347/19 од 28.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8742/2017 од 11.09.2019. године, ставом првим изреке, приговор стварне ненадлежности је одбијен. Ставом другим изреке, одлучено је да се тужбени захтев делимично усваја. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати и то: износ од 151.196,93 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2015. године па до исплате, на име изгубљене добити од приноса засада кукуруза за 2015. годину; износ од 8,162,00 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2015. године па до исплате, на име накнаде за потрошњу нафте ради припреме пољопривредног земљишта од 2 ха, 73 а 11 м² у периоду од новембра 2014. године до 21.04.2015. године; износ од 144.180,00 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2015. године па до исплате, на име трошкова ради примене потребних агротехничких и других мера садње кукуруза; износ од 539.170,25 динара, са законском затезном каматом од 27.11.2014. године па до исплате, на име новчане накнаде за додељену мању површину пољопривредног земљишта од 41а 50м² од оне коју је тужилац имао у власништву пре комасационе доделе. Ставом четвртим изреке, у преосталом делу преко досуђеног износа од 539.170,25 динара, са законском затезном каматом од 27.11.2014. године па до исплате на име новчане накнаде за додељену мању површину пољопривредног земљишта од 41а 50м², од оне коју је тужилац имао у власништву пре комасационе доделе, па до траженог износа од 753.418,85 динара, са законском затезном каматом од

27.11.2014. године, на име новчане накнаде за додељену мању површину пољопривредног земљишта од 57а и 99м² од оне коју је тужилац имао у власништву пре комасационе доделе, тужбени захтев тужиоца је одбијен. Ставом петим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 197.954,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио законску затезну камату на трошкове парничног поступка, од дана пресуђења па до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4347/19 од 28.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и пресуда Основног суда у Новом Саду П 8742/17 од 11.09.2019. године је, ставом другим изреке, преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете износ од 8.162,00 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2015. године до исплате, на име накнаде за потрошњу нафте ради припреме пољопривредног земљишта од 2 ха, 73 а 11 м², у периоду од новембра 2014. године до 21.04.2015. године; износ од 144.180,00 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2015. године па до исплате, на име трошкова ради примене потребних агротехничких и других мера садње кукуруза; износ од 539.170,25 динара, са законском затезном каматом од 27.11.2014. године па до исплате, на име новчане накнаде за додељену мању површину пољопривредног земљишта од 41а 50м² од оне коју је тужилац имао у власништву пре комасационе доделе. Ставом трећим изреке, првостепена пресуда је укинута у усвајајућем делу за тужбени захтев за накнаду материјалне штете у износу од 151.196,93 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2015. године до исплате, на име изгубљене добити од приноса засада кукуруза за 2015.годину и у делу којим је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка, па је у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију у преиначујућем делу, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао правноснажну пресуду, у побијаном делу, на основу одредбе члана 408., у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...87/18), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреда из става 1.тог члана Закона, пред другостепеним судом која би могла да утиче на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, земљиште у власништву тужиоца у површини од 3ха 60а 11 м², унето је у комасациону масу, а тужиоцу је привремено додељено друго земљиште, дана 27.11.2014. године, у површини од 3ха 05а 33м². На том земљишту тужилац је посејао кукуруз. Даном 21.04.2015. године, земљиште које је првобитно привремено дато тужиоцу, додељено је другим учесницима комасације, ББ

и ВВ, док је тужиоцу додељено друго земљиште укупне површине 3ха 18а 61м². Тужилац није прихватио то друго додељено земљиште већ је изјавио приговор Комисији за комасацију, указујући да то земљиште није погодно за обраду због блата и воде. Због чињенице да је на претходно додељеном земљишту посејао кукуруз, тужилац је имао трошкове на име примене агротехничких и других мера садње кукуруза и на име потрошње нафте. Из комасационе масе тужилац је добио 41а 51м² мање земљишта него што је унео у комасациону масу, што према вредности пољопривредног земљишта износи 539.170,25 динара. Комисија за комасацију Општине Бачки Петровац није донела решење о расподели комасационе масе, пошто поступак комасације није завршен.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиоца делимично усвојио и тужену обавезао да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 8.162,00 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2015. године до исплате, на име накнаде за потрошњу нафте ради припреме пољопривредног земљишта у периоду од новембра 2014.године до 21.04.2015. године, износ од 144.180,00 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2015. године до исплате, на име трошкова примене потребних агротехничких и других мера садње кукуруза и износ од 539.170,25 динара, са законском затезном каматом од 27.11.2014. године до исплате, на име новчане накнаде за додељену мању површину пољопривредног земљишта од 14а 50м² од оне коју је тужилац имао у власништву пре комасационе доделе, у смислу одредбе члана 154. став 1., 172. став 1, 185. став 1, 186, 189. став 1. и 190. Закона о облигационим односима, налазећи да је тужена тужиоцу причинила штету, коју је дужна да му накнади.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду тако што је тужбени захтев тужиоца одбио, у горе наведеном делу, у смислу одредбе члана 38. став 3. и 4. Закона о основама својинско-правних односа, пошто тужена није власник комасационе масе и није пасивно легитимисана да тужиоцу накнади причињену штету. У погледу захтева тужиоца, из утврђених околности, по мишљењу другостепеног суда, пасивно би била легитимисана лица која су ступила у посед земљишта које је тужени обрађивао и лица која су из његових радњи стекла корист, а то није тужена. Нема противправности у поступању органа тужене у спровођењу комасационог поступка тако што је привремено наделио тужиоцу одређену површину земљишта, неке вредности које тужилац и не доказује, у смислу одредбе члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, јер евентуално право на новчану противвредност за унето земљиште у комасациону масу тужилац може остварити у поступку комасације који није окончан. Тек након доношења решења о расподели комасационе масе тужилац, уколико није задовољан, може изјавити жалбу Министарству, сагласно одредби члана 44. Закона о пољопривредном земљишту.

По оцени Врховног касационог суда, код овако утврђеног чињеничног стања, одлука другостепеног суда заснована је на правилној примени материјалног права.

Поступак комасације прописан је у одредбама члана 31.-47. Закона о пољопривредном земљишту ("Службени гласник РС" бр. 62/06...95/18). Одредбом члана 35. став 1. Закона о пољопривредном земљишту прописано је да истовремено са доношењем одлуке о спровођењу комасације, скупштина јединица локалне самоуправе

образује комисију за комасацију која, сходно ставу 2. те одредбе Закона, спроводи поступак комасације. Комисија доноси решење о расподели комасационе масе, јер је тако прописано одредбом члана 43. став 1. Закона о пољопривредном земљишту, а против решења о расподели комасационе масе из члана 43. тог закона, учесник комасације може изјавити жалбу министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања, како је прописано одредбом члана 44. истог Закона.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о основама својинско-правних односа, прописано је да савестан држалац предаје ствари власнику са плодовима који још нису убрани. У смислу става 3. те одредбе Закона, савестан држалац има право на накнаду нужних трошкова за одржавање ствари, а сходно ставу 4. исте одредбе, савестан држалац може тражити накнаду корисних трошкова у мери у којој је вредност ствари повећана. Нужне и корисне трошкове из става 3. и 4. тог члана Закона, власник ствари дужан је да накнади савесном држаоцу у мери у којој ти трошкови нису обухваћени користима које је он добио од ствари.

Државина је савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова, у смислу одредбе члана 72. став 2. Закона о основама својинско-правних односа.

У овом случају поступак комасације није завршен, па није ни донето решење о расподели комасационе масе, а парцела у односу на коју тражи накнаду штете тужиоцу је, у току поступка комасације, дата на привремено коришћење. То значи да је тужилац знао да није власник земљишта на ком је посејао кукуруз, па нема права која су, цитираном одредбом члана 38. став 3. и 4. Закона о основама својинско-правних односа, прописана за савесног држаоца.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да га је тужена Општина оштетила јер му није накнадила улагања у пољопривредно земљиште за садњу кукуруза које је тужилац имао, а које је Општина својим записником прецизирала и новчано специфицирала. Супротно томе, правилан је закључак другостепеног суда да нема противправности у поступању органа тужене у спровођењу комасационог поступка, сходно одредби члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, имајући у виду да је тужилац знао да му је комисија за комасацију, дана 27.11.2014. године, земљиште из комасационе масе доделила привремено, што јасно следи из записника Комисије за комасацију који је тужилац приложио уз тужбу од 06.11.2017. године. Дакле, тужилац је знао да земљиште које држи није његово, а то свакако искључује право на накнаду нужних и корисних трошкова које је признато само савесном држаоцу, што тужилац није. Пошто је поступак комасације у току, а решење о расподели комасационе масе није донето, следи да је тужбени захтев тужиоца за исплату новчане накнаде за додељену мању површину пољопривредног земљишта такође неоснован, јер је преурањен, посебно имајући у виду двостепеност у одлучивању о расподели комасационе масе, прописану одредбом члана 44. Закона о пољопривредном земљишту.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, неосновано се ревизијом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права, због чега је, на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић